

VERONIKA A SENIORSKÁ RODEO

ÁĚtrtek, 19 listopad 2020

Bylo

mi nÁ›co kolem dvaceti let, v profesnÁ-m i soukromÁm Á›ivotÁ› se mi velmi daÁ™ilo, a jÁ›, laÁ•na novÁ½ch vÁ½zev a zkuÁjenostÁ-, jsem se rozhodla splatit dluh spoleÁnosti. PÁ™ihlÁ›sila jsem se jako dobrovolnice do peÁ•ovatelskÁho domu pro psychicky nemocnÁ© seniory. DochÁ›zela jsem tam jednou tÁ½dnÁ› odpoledne, se seniory hrÁ›vala spoleÁenskÁ© deskovÁ© hry, a za pÁ›knÁ©ho poÁ•asÁ- s nimi chodila na prochÁ›zky do nedalekÁ©ho parÁ•Á-ku. VÁ›Á™Á-cÁ- jsem doprovÁ›zela do kostela, pÁ™Á-padnÁ› jsem naÁ›ila jinou spoleÁnou aktivitu.

AÁ•koliv starouÁ›kovÁ© byli Á•asto pod dÁ›vkami lÁ©ku, nÁ› kterÁ½m nemoc zatemnila mozek a zub Á•asu se podepsal na jejich fyzickÁ½ch schrÁ›nkÁ›ch, bylo poÁ™Á›d zÁ™ejmÁ©, Á›e ve svÁ© dobÁ› to byli statnÁ- chlapi a nezÁ™Á-dka na vysokÁ½ch kÁ›drovÁ½ch pozicÁ-ch. PÁ™mi jednÁ© prochÁ›zce v parku se milÁ- pÁ›inovÁ© za hlasitÁ©ho jÁ›sotu rozbÁ›hli jako radioaktivnÁ- Á›vÁ›bi po vÁ½buchu ÁĚernobyly.

ZbynÁ›k, pÁ™edtÁ-m

Á™editel mezinÁ›rodnÁ-ho hutnÁ-ho zÁ›vodu, za bojovÁ©ho pokÁ™iku obsadil pÁ-skoviÁ›tÁ› a vydÁ›Á›jenÁ½m holÁ•iÁ•kÁ›m zabavil kyblÁ-Á•ky i lopatÁ•ky.

SpytihnÁ›v,

svÁ©ho Á•asu majitel pivovaru, obklÁ-Á•il skupinu vystraÁ›jenÁ½ch Á›kolÁ›kÁ› prvnÁ-ho stupnÁ› zÁ›kladnÁ- Á›koly, kteÁ™Á- se po Á›kole sjÁ-Á›dÁ›li v parÁ•Á-ku ovocnÁ½m pitÁ-Á•kem a zmrzlinou, a udÁ›lal jim hlasitou pÁ™ednÁ›Á›ku o Á›kodlivosti alkoholismu. NevÁ-m, nakolik vÁ›Á›nÁ› brali zmatenÁ©ho pÁ›ina v kostkovanÁ½ch baÁ•korÁ›ch a s vytahanÁ½mi teplÁ›jky, ale dle jejich vÁ½razu tuÁ›Á-m, Á›e se dodnes alkoholu ani nedotkli.

ZdenÁ›k,

kterÁ½ mÁ›l jen jednu nohu, se snaÁ›il udÁ›lat ze svÁ©ho invalidnÁ-ho vozÁ-ku turbo vozidlo a za pomocÁ- druhÁ© nohy a kusu klacku se vehementnÁ› odrÁ›Á›el od laviÁ•ky, aby mi ujel do blÁ-zkÁ©ho kÁ™ovÁ-.

No, a KvÁ›toÁ›j,

tehdejÁ›jÁ- vysokÁ› Á›jarÁ›e z armÁ›dy, to celÁ© Á™Á-dil z kukanÁ› dÁ›tskÁ©ho hradu, kde si ve vteÁ™inÁ› vybudoval bunkr, vÁ•etnÁ› zÁ›loÁ›nickÁ© zÁ›kladny, a za pokÁ™iku âĚžNÁ›s nedostanou!âĚ, vyplaÁ›il vÁ›jechny dÁ›ti v okruhu 5 km.

Ano, kaÁ›dÁ© odpoledne s nimi mi dalo zabrat, a dodnes

nesmÁ-rnÁ› obdivuji vÁ›jechny zdravotnÁ- sestry Á•i peÁ•ovatelky, kterÁ© s nimi pracovaly osm a vÁ-ce hodin dennÁ›.

Jednoho dne, kdy bylo vÁ½jimeÁ•nÁ› krÁ›snÁ© poÁ•asÁ- a chlapi

byli obdivuhodnÁ› hodnÁ-, odhlasovali si nÁ›vÁ›tÁ›vu cukrÁ›rny. ProtoÁ›e mi bylo jasnÁ©, Á›e v peÁ•ovatelskÁm domÁ› jsou jim tyto radosti odepÁ™eny, rozhodla jsem se jim zÁ›bavu dopÁ™Á›t. Usedli jsme do nedalekÁ© Á›tulnÁ© cukrÁ›rny a oni si objednÁ›vali o sto Á›jest. KÁ›viÁ•ky se Á›lehaÁ•kou, mlÁ©Á•nÁ© koktejly, chlebÁ-Á•ky vÁ›eho druhu, zÁ›kusky, dortyâĚ! a naccÁ›ivali se tak, aÁ› jsem se obÁ›vala, Á›e jejich plÁ›ny nÁ›loÁ› neudrÁ›Á- a staÁ™eÁ•kovÁ©

zanechaj- v cukr- v 1/2raznou pachovou stopu.

Jak jim tak rozja- en- m z- ily o- ka a veselost- se jim
t- sly vr- s- it- brady, rozn- n- le jsem se usm- vala, a rozhodla se radovat s
nimi. Sle- na serv- rka kolem n- s b- hala jako v- elka v jetelov- m poli, proto- e
na- je skupina slibovala bohatou tr- bu. Kdy- u- m- li dost, po- dala jsem o - et s
t- m, - e si to bude platit ka- d- 1/2 zvl- i- . Tu se sta- e- kov- na m- plni o- ek- v- n-
zad- vali a - ekali, a- vyt- hnu pen- - enku.

A- tedy mi to do- lo!

Vzhledem k tomu, - e byli zbaveni sv- pr- jvnosti, nikdo z
nich nem- l pen- ze! Tak jsem tedy nechala v cukr- n- m- j m- s- - n- rozpo- et na
j- dlo, a p- mi odchodu jsem se je- t- pra- ily hlavou do z- rubn- dve- -, aby se mi
rozsv- tilo.

Tolik k onomu seniorsk- mu rodeu....VERONIKA